

کانون انجمن های کارفرمایان استان اصفهان منشور کارفرمای

Isfahan Province Confederation of Employers Associations

Charter of Employership

کارفرمایی تعهدی حقوقی و اخلاقی است که فردی حقیقی یا حقوقی در برابر کارگر می پذیرد. سابقه ی ارتباط کارفرما و کارگر به روابط اقتصادی مابین انسانها بر می گردد. رابطه ی کارفرما و کارگر انعکاسی از وضعیت اجتماعی و فرهنگی جامعه

است. کانون کارفرمایان اصفهان به پشتوانه ی تاریخ کهن از روابط اقتصادی، تحولات، رشد و تکامل آهسته و پیوسته مناسبات اقتصادی و اجتماعی، منشور کارفرما را در ده اصل تدوین و منتشر می نماید.

Employership is a legal and ethical commitment which a legal entity or a natural person makes towards a worker. The history of the relationship between employer and worker dates back to the economic relations among humans. This relationship is a reflection of social and cultural status of the society. Due to the long-standing history of economic relations, changes, gradual and continuous growth and evolution in economic and social structures, the Isfahan Employers' Association has compiled and published the employer's charter in 10 principles.

1 Workers and employers are not two distinct social groups or classes; rather, they represent two statuses which any individual may occupy temporarily or may even experience both simultaneously. Therefore, all conventional and legal terms and conditions must be designed and executed in a way that does not lead into involuntary adherence to each status, and every human has their natural right to opt for any of the statuses. A class-based perspective on worker–employer relations is a corrosive poison that has sown the roots of many structural issues in this field. As employers who have once walked in the workers' shoes during a significant period of our lives, we strive to see every decision and managerial action from their vantage point. We ensure that whatever we would not accept for ourselves, we do not impose upon workers; and whatever we would wish for ourselves, we seek to secure for them as well—and we are fully committed to upholding this principle in all our actions.

2 Employment relations in the form they are common in our country and are supported by the labor law are the most inefficient structures in the employer-worker relationship. This is the approach which ethical and religious teachings denounce as hiring of the self and is emphasized that it is abhorrent and should be avoided. International experience also confirms that, and today, a wide range of contractual models and approaches are applied to regulate labor relations in the business world, effectively removing or mitigating the disadvantages inherent in hiring-of-the-self shortcomings. We believe that the ongoing reduction of efficiency in working environment is the underlying cause of numerous issues, which itself stems from the prevailing ineffective employment methods. Initiating the transition from "sale of the time and hours of life" to "selling work outcome" is the most significant mission of the Confederation and all those who are involved in the labor and production field.

3 Both workers and employers are originally shaped within the family. When prioritizing between work and family, the latter comes first, and the significance of work lies in safeguarding and enhancing the family's welfare. We rigorously preserve the balance between family and work, and seek to increase work efficiency through the improvement of the family's living conditions. We identify and appreciate the factors that contribute to continuous lifestyle modification, those which lead us towards personal development within the family and preserve our conduct within the framework of moral and human values, as aligned with nature and ancestral behavioral patterns. From this perspective, we and our workers belong to a larger family — and it is through this bond that we cast the light of humanity upon our work. Above any product or service we offer to the market, the true priority of a business is the serenity and ethically-earned livelihood we create for workers’ families. We are committed to preserving that serenity and integrity. We recognize the decision-making capacities of workers and spare no effort—especially through scientific and practical training—to support their growth and empowerment.

4 Our business is indebted to the security and serenity of its operating environment. We are part of this ecosystem, and we strive to safeguard its calm and stability. The nation’s governing authorities bears the primary responsibility for internal and external security, and we stand alongside it in fulfilling this vital mission. We consistently— and especially at critical historical junctures—prioritize the security of the country over personal safety, and we commit all that is within our power to protecting the nation, society, our workers, and our enterprise. In exceptional and uncontrollable circumstances (force majeure), dismissing workers is considered the last and most undesirable resort, and we exhaust every effort to preserve and maintain employment, even under emergency conditions.

5 Product quality cannot be achieved without the quality of those who create it. The quality of workers’ living conditions—being one of the key factors of production—is a fundamental prerequisite for producing any high-quality product or service. Activating the process of quality requires the accumulation and concentration of wealth. Wealth is generated only through efficiency, and efficiency is the product of work, intelligence, precision, speed, and optimization. Anything that disrupts the process of efficiency ultimately diminishes the worker’s share of production and wealth. Efficiency is the key to addressing poverty and labor-related challenges. Appealing slogans about ‘supporting workers’ or rootless, short-term relief measures serve, at best, as temporary palliatives that merely postpone real and essential reform.

6 We recognize that identifying and respecting intellectual property rights is a fundamental prerequisite for sustainable economic development. Yet, even under circumstances where such rights are not fully protected, we do not refrain from creating and disseminating technical knowledge, fostering innovation, and generating intellectual and spiritual wealth. We regard this endeavor as a moral duty, in line with the well-known principle in Islamic thought: “The alms-tax (the zakat) of knowledge is its dissemination.”

7 We regard the environment as a divine trust that must be protected and passed on to future generations. We do not hold an unconditional, possessive attitude toward the soil, water, air, or any element of the environment, and wherever this trust has been entrusted to us, we are committed to its preservation and, when necessary, its restoration and renewal.

8 We regard rent and rent-seeking as the foremost causes of injustice. In a natural and transparent process, justice is the governing and prevailing law of the world; what disrupts the realization of natural justice is the creation of rent centers and the unbalanced, opaque, and corrupt allocation of resources. Rent is the product of monopoly, and monopoly destroys human capacities and potential. De-monopolization dismantles rent-generating opportunities. Thus, individuals flourish based on their innate abilities and efforts. In our own limited business experience, we have lived through and come to deeply understand the effects of dismantling monopolies, and we actively pursue a non-monopolistic economy for society and the business environment.

9 We believe in divine values and hold that our Creator has provided the necessary guidance for realizing a natural economy worthy of the noblest of creatures. We not only consider economic effort and activity compatible with a God-conscious life, but we also believe that the pursuit of a divine path cannot be fulfilled without the realization of a flourishing and natural economy. Hundreds of religious and national statements and teachings support us in achieving a pure economy as a means of creating a human and divine society. We are continuously and hopefully striving to discover such a path amid misleading alternatives. We consider it possible to establish an economy under the guidance of divine and Islamic teachings, and we believe that in this field there has been more rhetoric than substantive reflection. We envision an economy based on the Islamic legal maxim of ‘no harm shall be inflicted nor reciprocated,’ free of usury, and without violating divine boundaries, and we actively work toward its realization.

10 Professional and specialized non-governmental organizations in the business world are well-suited to bear social responsibilities that the government strives to fulfill. Whether intentionally or not, the government, through its inherent monopolistic tendencies, has disrupted market conditions, and NGOs can undertake initiatives to enable market reinvention simultaneously with the government’s withdrawal from the economy. We believe that the realization of a perfectly competitive market is the only path to rescuing the economy. A perfectly competitive market is an achievable goal that has meaningful alignment and affinity with our religious and ethical teachings.

کارگر و کارفرما دو قشر یا طبقه از جامعه نیستند بلکه دو وضعیت هستند که هر انسانی می تواند برای مدتی در آن قرار گیرد. هر انسانی می تواند هر دو وضعیت را حتی همزمان تجربه کند. از اینرو همه ی شرایط و قواعدی عرفی یا قانونی باید به گونه ای طراحی و اجرا شود که به چسبندگی غیر اختیاری به هر وضعیت منجر نشود و هر انسانی همواره اختیار طبیعی خود برای انتخاب هر وضعیت را داشته باشد. نگاه طبقاتی به روابط کارگر و کارفرما سم مهلکی است که ریشه ی بسیاری از مشکلات ساختاری این حوزه است. ما کارفرمایان که اغلب در دوره ای مهم از زندگی کارگر بوده ایم، در تصمیمات و مدیریت، خود را همواره در جایگاه کارگر قرار می دهیم و آنچه برای خود نمی پسندیم برای او نیز نمی پسندیم. ما آنچه برای خود می پسندیم برای وی نیز می پسندیم و با تمام توان به این رویکرد پایبندیم.

روابط استخدامی به گونه ای که در کشور رایج است و با قانون کار حمایت می شود یکی از ناکارآمدترین مناسبات ارتباط کارگر و کارفرما است. این همان روشی است که در آموزه های اخلاقی و دینی از آن با عنوان "اجاره ی نفس" یاد و به کراهت و دوری از آن تاکید می شود. تجربه های جهانی نیز مؤید این نکته است و امروزه ده ها روش و قرارداد برای تنظیم روابط کار در فضای کسب و کار جاری است که معایب روش "اجاره ی نفس" را حذف یا کاهش داده است. ما معتقدیم کاهش روز افزون کارایی در محیط کار ریشه ی بسیاری از مشکلات است که خود معلول روش ناکارآمد استخدام رایج است. شروع تغییر روش "فروش زمان و ساعات عمر" به "فروش نتیجه ی کار" مهمترین وظیفه ی کانون و همه ی دست اندرکاران حوزه ی کار و تولید است.

کارگر و کارفرما هر دو در خانواده شکل گرفته اند. در اولویت گذاری کار و خانواده مسلماً خانواده ارجح است و اهمیت کار برای حفظ و ارتقاء رفاه خانواده است. ایجاد تعادل بین خانواده و کار را بدقت مراقبت و افزایش کارآمدی و کارایی را در بهبود شرایط خانواده جستجو می کنیم. عوامل اصلاح مستمر سبک زندگی، آنگونه که در طبیعت و کهن الگوهای زیستی، ما را در درون خانواده به تکامل می رساند و رفتارهای ما را در چارچوب ارزش های اخلاقی و انسانی محافظت می کند را شناسایی و پاس می داریم. ما از این منظر با کارگران، اعضای خانواده ای بزرگتر هستیم و اینگونه به کسب و کارمان نوری از انسانیت می تابانیم. نتیجه ی کسب و کار پیش از محصول و خدمات که در بازار عرضه می کنیم، آرامش و لقمه ای پاک است که برای خانواده و کارگر آفریده می شود. ما به حفظ آن آرامش و پاکی متعهد هستیم. ما از ظرفیت های تصمیم گیری کارگران غافل نیستیم و برای شکوفایی آنان از هیچ تلاش و بخصوص آموزش های علمی و کاربردی دریغ نمی کنیم.

کسب و کار ما مروهون امنیت و آرامش محیط کسب و کار است. ما نیز بخشی از این زیست بوم هستیم و برای آرامش آن تلاش می کنیم. حاکمیت ملی مسئولیت اصلی امنیت داخلی و خارجی را به عهده دارد و برای این وظیفه ی بزرگ، در کنار آن هستیم. همواره و به ویژه در بزنگاه های تاریخی امنیت کشور را بر امنیت شخصی ترجیح می دهیم و با هر چه در توان داریم برای حفظ امنیت کشور، جامعه، کارگر و کسب و کار خود تلاش می کنیم. در شرایط خاص و بحرانی خارج از اختیار (فورس ماژور) اخراج کارگر آخرین و بدترین گزینه است و حفظ و تداوم اضطراری اشتغال را با تمام توان پیگیری می کنیم.

کیفیت محصول، بدون کیفیت آفرینندگان آن محقق نمی شود. کیفیت شرایط زندگی کارگر بعنوان یکی از عوامل کلیدی تولید، شرط الزامی و مقدماتی تولید محصول یا خدمت با کیفیت است. برای فعال کردن فرآیند کیفیت به انباشت و تمرکز ثروت نیاز است. ثروت فقط در فرآیند کارایی ایجاد می شود و کارایی مولود کار، هوشمندی، دقت، سرعت و صرفه جویی است. هر آنچه فرآیند کارایی را مختل کند به تضعیف سهم کارگر از تولید و ثروت منجر می شود. کارایی کلید حل فقر و مشکلات کارگری است. پرداختن و توجه به شعارهای فریبنده حمایت از کارگر و با اقدامات حمایتی بی ریشه در بهترین حالت، مسکن های موقتی است که اصلاح اساسی را به تعویق می اندازد.

ما می دانیم که شناسایی و پذیرش حقوق مالکیت فکری از شروط الزامی توسعه پایدار اقتصادی است ولی حتی در شرایطی که از چنین حقوقی حمایت نمی شود از ایجاد و نشر دانش فنی، نوآوری و خلق ثروت معنوی و فکری فروگذار نکرده و آن را همچون تکلیف دینی برای خود قلمداد می کنیم. "زکات العلم نثره".

محیط زیست را امانت الهی می دانیم که باید محافظت و به نسلهای بعد منتقل شود. نگاه مالکانه ی بی قید و شرط به خاک، آب، هوا و همه ی عناصر محیط زیست نداریم و هر جایی این امانت به ما سپرده شده بر حفظ و در صورت لزوم احیا و بازآفرینی آن متعهد هستیم.

رانت و رانت خواری را مهمترین علت نقض عدالت می دانیم. در روند طبیعی و شفاف، عدالت، قانون حاکم و جاری عالم است و آنچه باعث اخلال در تحقق عدالت طبیعی می شود ایجاد مراکز رانت و تخصیص نامتوازن، غیر شفاف و مفسدانه ی آن است. رانت، محصول انحصار است و انحصار، مخرب ظرفیت ها و توانمندی های انسان. انحصارزدایی منابع رانتی را از بین می برد و انسانها بر اساس توانایی های ذاتی و تلاش شکوفا می شوند. ما در کسب و کارهای محدود خود تجربه ی شناخت آثار انحصارزدایی را زیسته ایم و اقتصاد غیر انحصاری را برای جامعه و فضای کسب کار تعقیب می کنیم.

ما به ارزش های الهی باور داریم و معتقدیم آفریننده ی ما راهنمایی های لازم برای تحقق اقتصاد طبیعی و شایسته ی اشرف مخلوقات را در اختیارمان قرار داده است. ما علاوه بر اینکه تلاش و فعالیت اقتصادی را نافی زندگی خداپاورانه نمی دانیم بلکه معتقدیم سیر الهی بدون تحقق اقتصاد شکوفا و طبیعی ناممکن است. صدها گزاره و آموزه ی دینی و ملی، ما را برای تحقق اقتصاد پاک بعنوان ابزاری برای تحقق جامعه ی الهی و انسانی حمایت می کند. ما برای کشف چنین مسیری از بین بیراهه ها، پیوسته و امیدوارانه در تلاش هستیم. ما امکان ایجاد اقتصادی در سایه ی تعالیم الهی و اسلامی را ممکن می دانیم و معتقدیم در این حوزه کمتر فکر و بیشتر شعار داده شده است. ما اقتصاد بر پایه ی لاضرر و لا ضرار، بدون ربا و بدون گذر از خطوط قرمز الهی را ممکن می دانیم و برای تحقق آن تلاش می کنیم.

سازمان های مردم نهاد حرفه ای و تخصصی در فضای کسب و کار گزینه ی مناسبی برای عهده داری وظایف اجتماعی هستند که دولت برای ایفای آن در تلاش است. دولت خواسته یا ناخواسته با انحصارگری ذاتی خود باعث مختل شدن شرایط بازار شده و سازمان های مردم نهاد می تواند تامین شرایط بازآفرینی بازار را همزمان با خروج دولت از اقتصاد به عهده گیرند. ما تنها، تحقق بازار رقابت کامل را راه نجات اقتصاد می دانیم. بازار رقابت کامل هدفی قابل تحقق است که با آموزه های دینی و اخلاقی ما قرابت و همنشینی های معنا داری دارد.